

NEURI

Studentski kongres neuroznanosti

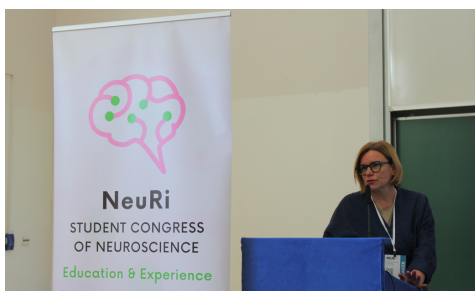

NeuRi
Student Congress
of Neuroscience

Ovogodišnji NeuRi, internacionalni studentski kongres neuroznanosti, ponovno je okupio studente medicine, mlade liječnike, istraživače i stručnjake iz različitih područja neuroznanosti s ciljem razmjene znanja, povezivanja i poticanja interdisciplinarnе suradnje. Kongres je održan u Rijeci na Medicinskom fakultetu Sveučilišta u Rijeci te u Županijskoj specijalnoj bolnici Insula na Rabu, u periodu od 24. do 26. travnja 2026. godine, u organizaciji studenata Medicinskog fakulteta Sveučilišta u Rijeci. Kroz predavanja, radionice i studentske sekcije, kongres je još jednom potvrdio važnost mladih u razvoju suvremene medicine i neuroznanosti. Ovogodišnji program obuhvatio je širok raspon tema iz neurologije, neurokirurgije, psihijatrije i temeljnih neuroznanosti uz veliki broj međunarodnih sudionika i studentskih radova.

Najbolji radovi kongresa nagrađeni su u nekoliko kategorija. Nagrada za najbolji rad iz neuroznanosti pripala je **Nini Milotić** za istraživanje „*Effect of m6A RNA Modification on Psychostimulant-Induced Behavior in the Drosophila Melanogaster*“, koje se bavilo ulogom epitranskriptomskih promjena u razvoju ponašanja povezanih s ovisnošću. Istraživanje je pokazalo kako m6A RNA modifikacije imaju važnu ulogu u akutnom odgovoru na psihostimulans i razvoju dugoročne preferencije prema drogama. Nagradu za najbolji rad iz neurologije osvojila je **Ivana Gladović** za prikaz slučaja „*Autonomic Dysfunction in Lateral Medullary Infarction Following Vertebral Artery Dissection*“. Rad opisuje pacijenticu s disekcijom vertebralne arterije i lateralnim medularnim infarktom kod koje su detaljnim testiranjem dokazani

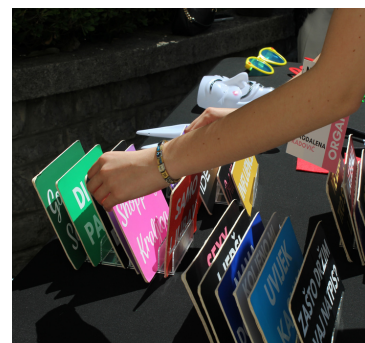
poremećaji simpatičkog živčanog sustava, naglašavajući važnost prepoznavanja autonomne disfunkcije u moždanom udaru moždanog debla. Nagrada za najbolji rad iz neurokirurgije dodijeljena je **Ericu Kovačini** za prikaz slučaja „*Congenital Fibrosarcoma of the Craniofacial Region: A Neonatal Case Report*“. Rad prikazuje rijedak slučaj kongenitalnog fibrosarkoma u novorođenčeta s intrakranijalnim i ekstrakranijalnim širenjem tumora, uz naglasak na važnost rane neuro-radiološke dijagnostike, kirurške resekcije i molekularne analize tumora. Nagradu za najbolji rad iz psihijatrije osvojila je **Sofija Liskova** za istraživanje „*Gender Dysphoria – Therapeutic Tendencies in Help-Seeking Adolescent Population in Children’s Clinical University Hospital, Riga, Latvia*“. U radu su analizirane terapijske mogućnosti i multidisciplinarni pristup adolescentima s rodnom disforijom u Latviji, s posebnim naglaskom na psihološku podršku, socijalnu tranziciju i hormonsku terapiju.

Nagrada za najbolji poster pripala je **Ani Šestan** za prikaz slučaja „*Psychotic Decompensation in the Context of Substance Use: Dopaminergic and Immune Dysregulation After Prolonged Abstinence*”. Rad opisuje pacijenticu s dugogodišnjom ovisnošću i progresivnim psihotičnim simptomima koji su se razvili unatoč dugotrajnoj apstinenciji, naglašavajući kompleksnost razlikovanja primarne psihoze od psihoze povezane sa supstancam. Nagradu za najbolju oralnu prezentaciju osvojila je **Lucija Tomić** za rad „*Multidrug-Resistant Postoperative Meningitis Following an Electric Scooter Accident: A Case Report*”. Prikazan je kompleksan slučaj post-traumatskog likvorejnog fistuliranja i meningitisa uzrokovanog multirezistentnom bakterijom *Klebsiella pneumoniae* OXA-48, s naglaskom na multidisciplinarno liječenje i važnost ciljane antimikrobne terapije.

NeuRi je i ove godine pokazao koliko su studentski kongresi važni za razvoj mladih liječnika i istraživača te još jednom potvrdio svoju ulogu platforme koja povezuje znanost, kliničku praksu i međunarodnu suradnju u području neuroznanosti.

Renata Miskrić,
predsjednica NeuRi kongresa

Utjecaj m6A modifikacije RNA na ponašanja inducirana psihostimulansima u vrste *D. melanogaster*

Nina Milotić¹, Ana Filošević Vujnović¹, Rozi Andrečić Waldowski¹

1 - Fakultet biotehnologije i razvoja lijekova, Sveučilište u Rijeci, Hrvatska

Izvorni sažetak na engleskom jeziku objavljen je u knjizi sažetaka kongresa. Prijevod autora.

Uvod: Epitranskriptomске modifikacije, posebno m6A metilacija RNA, najzastupljenije su unutarstanične modifikacije prisutne u eukariotskoj glasničkoj RNA (mRNA). m6A metilacija RNA reverzibilan je proces koji je pod kontrolom „pisača“ (metiltransferaza), „brisača“ (demetilaza) i „čitača“ (proteina koji se vežu za RNA i prepoznaju modifikacije). Prethodne studije na kralježnjacima pokazale su da m6A RNA sudjeluje u regulaciji ekspresije gena unutar neuronskih mreža povezanih s nagradom izazvanom drogama. Međutim, učinak poremećaja m6A na ponašanje beskralježnjaka, posebno u kontekstu fenotipova izazvanih psihostimulansima, još uvijek nije dovoljno razjašnjen.

Materijali i metode: U ovoj studiji ispitali smo kako poremećaj metilacije m6A RNA i njezinog prepoznavanja utječe na ponašanje izazvano kokainom (COC) kod *Drosophila melanogaster*. Koristili smo Mett13 null mutante (smanjena sposobnost m6A metilacije) i YTHDF ΔCAT mutante (defekt u citosolnom prepoznavanju m6A), u usporedbi s divljim tipom (wt).

Bihevioralni odgovori na COC analizirani su pomoću dviju validiranih paradigmi: FlyBong za mjerenje lokomotorne aktivacije i senzitivizacije, te FlyCAFÉ za mjerenje dobrovoljne preferencijalne konzumacije (VPC).

Rezultati: FlyBong testovi su otkrili da su YTHDF ΔCAT mutanti, za razliku od Mett13 null mutanata, pokazali smanjenu osjetljivost na kokain i nisu uspjeli razviti normalnu lokomotornu senzitivizaciju u usporedbi s muhami divljeg tipa. Nasuprot tome, FlyCAFÉ eksperimenti pokazali su značajno smanjenje COC VPC-a i kod YTHDF ΔCAT i kod Mett13 null mutanata.

Zaključak: Naši rezultati ističu specifičnu ulogu m6A RNA modifikacija u modulaciji ponašanja izazvanog COC-om: citosolno prepoznavanje putem YTHDF-a ključno je za akutne odgovore, dok su za dugoročnu preferenciju prema drogi potrebni i metilacija i prepoznavanje m6A.

Buduća istraživanja trebala bi se usmjeriti na identifikaciju specifičnih m6A-reguliranih transkripata i njihove prostorno-vremenske dinamike translacije kako bi se bolje razumjeli epitranskriptomski mehanizmi koji oblikuju plastičnost povezanu s ovisnošću.

Ključne riječi: *Drosophila melanogaster*; m6A RNA modifikacija; motorička aktivnost; ponašanje pri hranjenju; poremećaji povezani s upotrebom psihoaktivnih tvari

Najbolji sažetak iz neuroznanosti.

NeuRi
Student Congress
of Neuroscience

Autonomna disfunkcija u lateralnom medularnom infarktu uzrokovanom disekcijom vertebralne arterije

Ivana Gladović¹, Antea Grizelj¹, Branko Malojčić^{1, 2}

1 - Medicinski fakultet, Sveučilište u Zagrebu, Zagreb, Hrvatska

2 - Klinika za neurologiju, Klinički bolnički centar Zagreb, Zagreb, Hrvatska

Izvorni sažetak na engleskom jeziku objavljen je u knjizi sažetaka kongresa. Prijevod autora.

Uvod: Disekcija vertebralne arterije (DVA) prepoznat je uzrok moždanog udara stražnje cirkulacije koji često zahvaća lateralnu medulu. Lateralni medularni (Wallenbergov) sindrom klasično se očituje vrtoglavicom, senzornim deficitima, bulbarnim simptomima i cerebelarnim znakovima. Autonomna disfunkcija pri DVA može nastati zbog izravne ozljede perivaskularnih simpatičkih vlakana koja okružuju vertebralnu arteriju ili, neizravno, zbog ishemijskog zahvaćanja silaznih simpatičkih putova unutar lateralne medule. Iako je lateralni medularni sindrom dobro opisan, sustavno autonomno testiranje rijetko se provodi u kliničkoj praksi, što potencijalno dovodi do nedovoljnog prepoznavanja simpatičke disfunkcije u ovih bolesnika.

Prikaz slučaja: Žena u dobi od 59 godina s anamnezom hiperlipidemije i aneurizme infrarenalne abdominalne aorte hospitalizirana je zbog spontane lijeve DVA. Prezentirala se iznenadnom lijevostranom glavoboljom i vrtoglavicom s rotatornim nistagmusom.

CT angiografija potvrdila je DVA bez znakova lezije moždanog parenhima pri inicijalnoj obradi. Tijekom kontrolnog pregleda prijavila je nespretnost desne strane, žareću bol u desnoj nozi, smanjenu osjetljivost na bol i temperaturu na desnoj strani trupa i ekstremiteta te pojačano znojenje na desnoj strani tijela. Neurološki pregled potvrdio je senzorni deficit, zajedno s blagom nestabilnošću trupa pri Rombergovu testiranju. Autonomnim testiranjem utvrđena je ortostatska intolerancija s izraženom varijabilnošću krvnog tlaka bez kompenzatornog porasta srčane frekvencije. Test hladnog podražaja nije izazvao odgovarajući simpatički vazokonstriktorni odgovor. Kompjuterizirana kolor-teletermografija (CCTT) pokazala je relativnu hipotermiju desne strane tijela. MR mozga prikazao je minimalnu postishemijsku leziju u lijevoj lateralnoj meduli. Uz nastavak antikoagulacijske terapije i potpornog liječenja,

neurološki status bolesnice postupno se stabilizirao, s djelomičnim ublažavanjem simptoma tijekom daljnjeg praćenja.

Zaključak: Ovaj slučaj ističe autonomnu disfunkciju kao klinički relevantnu, ali često nedovoljno prepoznatu manifestaciju lateralnog medularnog infarkta. U kontekstu DVA, ciljano autonomno testiranje može otkriti poremećaje simpatičkog živčanog sustava koji nisu vidljivi rutinskim neurološkim pregledom, čime se poboljšava kliničko prepoznavanje infarkta moždanog debla.

Ključne riječi: bolesti autonomnog živčanog sustava; disekcija vertebralne arterije; infarkti moždanog debla; lateralni medularni sindrom; simpatički živčani sustav

Najbolji sažetak iz neurologije.

NeuRi
Student Congress
of Neuroscience

Kongenitalni fibrosarkom kraniofacijalne regije: prikaz slučaja novorođenčeta

Eric Kovačina¹, Ana Hrkać Pustahija^{1, 2}

1 - Medicinski fakultet Zagreb, Sveučilište u Zagrebu, Zagreb, Republika Hrvatska

2 - Klinički zavod za dijagnostičku i intervencijsku neuroradiologiju, Klinički bolnički centar Zagreb, Zagreb, Republika Hrvatska

Izvorni sažetak na engleskom jeziku objavljen je u knjizi sažetaka kongresa. Prijevod autora.

Uvod: Infantilni fibrosarkom (IFS) rijedak je maligni tumor mekih tkiva u ranom djetinjstvu, koji se prezentira kao brzorastuća tvorba s ograničenim rastom i niskim metastatskim potencijalom. U ovom radu prikazujemo slučaj novorođenčeta s brzo rastućom tvorbom smještenom u desnoj temporozigomatičnoj regiji. Radiološka obrada, koja je uključivala ultrazvuk i magnetsku rezonanciju (MR), prikazala je intrakranijalnu i ekstrakranijalnu heterogenu tvorbu te ukazala na sarkom kao najvjerojatniju preoperativnu dijagnozu.

Prikaz slučaja: Muško novorođenče zaprimljeno je s bezbolnom oteklinom veličine 2 cm smještenom iznad desne zigomatične kosti. Tvorba je progresivno rasla te je do 13. dana života dosegla dimenzije od 3,5 × 3,5 cm. Ultrazvukom je prikazana dobro ograničena, heterogena strukturirana i vaskularizirana solidna tvorba. MR je prikazao veliki, agresivni tumor prednje i srednje lubanjske jame sa znatnim intra- i ekstrakranijalnim širenjem.

Tvorba je bila hipercelularna, karakterizirana T2-hipointenzitetom i niskim vrijednostima ADC-a, te hemoragijski promijenjena, uz intenzivnu postkontrastnu imbibiciju. Bio je prisutan izražen kompresivni učinak, uključujući opsežan peritumoralni edem, pomak središnjih struktura (eng. *midline shift*) kontralateralno i opstruktivni hidrocefalus. Lokalno je tumor uzrokovao opsežnu destrukciju kosti te se širio u temporalnu i infratemporalnu regiju, bez znakova invazije u orbitu. Učinjena je neurokirurška resekcija, a konačna integrirana patohistološka dijagnoza bila je infantilni fibrosarkom s ETV6NTRK3 genskom fuzijom.

Zaključak: Ovaj slučaj naglašava važnost ranog multidisciplinarnog pristupa uz primjenu naprednih slikovnih radioloških metoda, neurokirurške resekcije i sveobuhvatnog molekularnog testiranja u novorođenčadi s brzo progresivnim tvorbama.

Diferencijacija od ostalih pedijatrijskih sarkoma visokog stupnja malignosti od ključne je važnosti, budući da se prognoza i terapijska planiranja značajno razlikuju. Pravovremena kirurška resekcija omogućila je učinkovitu cerebralnu dekompresiju i kontrolu bolesti, dok je molekularna potvrda pružila temelj za procjenu rizika te vođenje daljnjeg onkološkog liječenja i razmatranje ciljanih terapija.

Ključne riječi: dojenče; ETV6-NTRK3 fuzijski protein; fibrosarkom; neurokirurški zahvati; tumori mozga

Najbolji sažetak iz neurokirurgije.

NeuRi
Student Congress
of Neuroscience

Rodna disforija – terapijske tendencije u traženju pomoći među adolescenatima u Dječjoj kliničkoj sveučilišnoj bolnici u Rigi

Sofija Liskova¹, Nikita Bezborodovs^{1, 2}

1 - Sveučilište Rīga Stradiņš, Rīga, Latvija

2 - Dječja klinička sveučilišna bolnica, Odjel za dječju psihijatriju, Rīga, Latvija

Izvorni sažetak na engleskom jeziku objavljen je u knjizi sažetaka kongresa. Prijevod uredništva.

Uvod: Budući da su problemi povezani s rodnim identitetom postali prepoznatljiviji u posljednjim desetljećima, a potreba za liječenjem nastavlja rasti, ključno je istražiti mogućnosti rodno afirmativne skrbi u Latviji. Cilj ovog istraživanja bio je ispitati mogućnosti liječenja poremećaja rodnog identiteta kod adolescenata koji traže pomoć u Dječjoj kliničkoj sveučilišnoj bolnici.

Materijali i metode: Retrospektivno istraživanje medicinske dokumentacije – ispitane su ambulantne i hospitalne epizode pacijenata s dijagnozom poremećaja rodnog identiteta (MKB-10, F64) ili drugih seksualnih poremećaja (MKB-10, F66) od 2021. do 2025. godine. Prikupljanje, odabir i analiza podataka provedeni su pomoću programa Microsoft 365 Excel i IBM SPSS Statistics Data editor. Svi su podaci kodirani prije analize.

Kriteriji za uključivanje: dijagnoza F64 i/ili F66 navedena u medicinskoj dokumentaciji; najmanje jedan od sljedećih simptoma koji perzistira tijekom vremena (zabilježen u medicinskoj dokumentaciji): trajni distres povezan s biološkim spolom; želja/uvjerenje da je osoba pripadnik suprotnog spola; trajno odbacivanje vlastitog tijela/društvenih rodnihi normi; nelagoda koja utječe na funkcioniranje.

Kriteriji za isključivanje: šifra dijagnoze F64 i/ili F66 navedena manje od 2 puta; prisutnost šifre dijagnoze, ali barem jedan od navedenih simptoma nije spomenut u medicinskoj dokumentaciji; podšifre dijagnoze F66 koje nisu povezane s poremećajima rodnog identiteta, pri čemu barem jedan od navedenih simptoma nije spomenut u medicinskoj dokumentaciji. Provođenje istraživanja odobrilo je Znanstveno etičko povjerenstvo Sveučilišta Rīga Stradiņš.

Rezultati: Tijekom razdoblja od 2021. do uključivo 2025. godine, kod 51 pacijenta novodijagnosticiran je poremećaj rodnog identiteta ili drugi seksualni poremećaj, od kojih su pacijenti u 41% (N=21) slučajeva primili rodno afirmativnu terapiju, što podrazumijeva psihoedukaciju i socijalnu tranziciju u prosječnoj dobi od 15 godina (SD=1,18); u 28,6% (N=6) slučajeva ti su pacijenti nastavili s terapijom glasa, dok je u 15% AFAB (osobe kojima je ženski spol dodijeljen pri rođenju) korištena OHK (kombiniranu oralnu kontracepcijsku pilulu) radi zaustavljanja/kontrole menstruacije.

Prema dostupnim informacijama, u 14,3% (N=3) pacijenti su započeli s unakrsnom hormonskom terapijom nakon navršene 18. godine života, primajući terapiju uz dijagnozu transseksualizma (F64.0) koju je donio multidisciplinarni konzilij i pod nadzorom endokrinologa.

Zaključak: Prema postojećim smjernicama, liječenje rodne disforije trebalo bi uključivati individualizirani pristup s različitim mogućnostima koje pruža multidisciplinarni tim. Svi pacijenti koji su prošli kroz rodno afirmativnu skrb u Dječjoj kliničkoj sveučilišnoj bolnici tijekom razdoblja 2021. – 2025. primili su psihološku podršku i započeli socijalnu tranziciju pod skrbi stručnjaka, dok je nešto više od četvrtine pacijenata nastavilo s terapijom glasa. Ostale odabrane opcije liječenja bile su OHK za kontrolu menstrualnog ciklusa i kros-hormonska terapija.

Ključne riječi: adolescentna psihijatrija; dječja psihijatrija; rodna disforija; rodno afirmativna skrb; seksualni poremećaji i poremećaji rodnog identiteta

Najbolji sažetak iz psihijatrije.

NeuRi
Student Congress
of Neuroscience

Psihотиčna dekompenzacija u kontekstu uporabe psihoaktivnih tvari: dopaminergička i imunološka disregulacija nakon produljene apstinencije

Ana Šestanj¹, Leonarda Novoselec¹, Anamarija Bećarević¹, Ema Purgar¹, Andrijana Šantić^{1, 2}

1 - Medicinski fakultet Osijek, Sveučilište Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku, Osijek, Hrvatska

2 - Klinika za psihijatriju, Klinički bolnički centar Osijek, Osijek, Hrvatska

Izvorni sažetak na engleskom jeziku objavljen je u knjizi sažetaka kongresa. Prijevod autora.

Uvod: Psihотični poremećaji povezani s uporabom psihoaktivnih tvari predstavljaju složen klinički entitet u kojem dolazi do međudjelovanja neurobiološke vulnerabilnosti i psihosocijalnih čimbenika. Iako su psihотični simptomi najčešće povezani s akutnom intoksikacijom, mogu perzistirati ili se čak razviti nakon produljene apstinencije. Ovaj je prikaz slučaja osobit zbog progresivne psihотične dekompenzacije unatoč održavanoj apstinenciji, uz djelomično očuvan uvid, što predstavlja značajan dijagnostički i terapijski izazov.

Prikaz slučaja: Prikazujemo slučaj 37-godišnje bolesnice s graničnim poremećajem ličnosti i dugogodišnjom polisupstancijskom ovisnošću, primarno o opioidima, liječena buprenorfinom (6–8 mg/dan). Od prve hospitalizacije 2011. godine kontinuirano se liječi farmakoterapijom, psihoeducacijom i praćenjem ovisnosti, uz povremene relapse praćene prolaznim psihотičnim simptomima. Tijekom vremena psihотični fenomeni postajali su sve izraženiji i vremenski manje povezani s uporabom psihoaktivnih tvari. Početkom 2025. godine, nakon nekoliko mjeseci održavane apstinencije, razvija progresivnu anksioznost,

nesanicu, persekutorne ideje i slušne perceptivne smetnje, zbog čega je uključena u dnevnu bolnicu, gdje je uveden risperidon uz djelomičan terapijski odgovor. Tijekom sljedeća dva mjeseca dolazi do daljnjeg pogoršanja, uključujući intenziviranje nihilističkih misli, straha od praćenja i perceptivnih smetnji, što zahtijeva bolničko liječenje. Ograničen terapijski odgovor na risperidon (do 6 mg/dan) doveo je do zamjene flufenazinom i uvođenja valproata kao stabilizatora raspoloženja, uz nastavak terapije buprenorfinom. Time je postignuta djelomična stabilizacija, no rezidualni psihотični simptomi perzistirali su unatoč održanoj apstinenciji i djelomično očuvanom uvidu. Dugotrajna izloženost psihoaktivnim tvarima može pridonijeti ovoj vulnerabilnosti putem dopaminergičke senzitivizacije i kronične niskograd-
jentne upalne aktivacije.

Iz psihodinamske perspektive, simptomi mogu odražavati regresiju prema primitivnijim razinama samodoživljaja, manifestiranu somatskim i nihilističkim sadržajima.

Zaključak: Ovaj prikaz slučaja naglašava da psihотični simptomi u sklopu poremećaja povezanih s uporabom psihoaktivnih tvari mogu perzistirati neovisno o intoksikaciji, što otežava razlikovanje supstancijom inducirane od primarne psihoze. Također, ističe potrebu za pažljivim longitudinalnim praćenjem i individualiziranim terapijskim pristupom u bolesnika s trajnom vulnerabilnošću.

Ključne riječi: dopamin; imunološki sustav; poremećaji ličnosti; psihотični poremećaji; poremećaji povezani s uporabom psihoaktivnih tvari

Najbolji poster.

NeuRi
Student Congress
of Neuroscience

Multirezistentni postoperativni meningitis nakon nesreće s električnim romobilom: prikaz slučaja

Lucija Tomić¹, Laura Trbušić¹, Branimir Gjurašin^{1, 2}

1 - Sveučilište u Zagrebu, Medicinski fakultet, Zagreb, Hrvatska

2 - Klinika za infektivne bolesti „Dr. Fran Mihaljević“, Zagreb, Hrvatska

Izvorni sažetak na engleskom jeziku objavljen je u knjizi sažetaka kongresa. Prijevod autora.

Uvod: Trauma vratne kralježnice može dovesti do avulzije živčanih korjenova i oštećenja meningealnih struktura, što rezultira nastankom pseudomeningokele i likvoreje. Trauma je čest uzrok curenja cerebrospinalne tekućine u odraslih te je povezana s visokim rizikom od razvoja meningitisa, osobito kada curenje traje dulje vrijeme.

Prikaz slučaja: Muškarac u dobi od 28 godina javio se u hitnu službu zbog akutne intoksikacije alkoholom i višestrukih traumatskih ozljeda zadobivenih pri padu s električnog romobila, uključujući parezu lijeve ruke, oštećenje brahijalnog pleksusa te prijelome vratne i prsne kralježnice. Liječen je konzervativno te otpušten nakon pet dana. Dva mjeseca kasnije podvrgnut je dvama operacijskim zahvatima zbog posttraumatske cervikalne likvorske fistule i lijevostrane pseudomeningokele. Mjesec dana poslije kontrolni MR prikazao je progresiju pseudomeningokele i perzistiranje likvorske fistule, zbog čega je bio potreban dodatni kirurški zahvat. Dan nakon otpusta ponovno se javio u hitnu službu zbog glavobolje i oticanja lijeve strane vrata. Magnetskom rezonancom potvrđena je progresija pseudomeningokele i perzistiranje fistule.

Povišeni upalni parametri u krvi i pleocitoza potvrdili su meningitis, dok su kulture likvora bile sterilne. Postavljena je vanjska lumbalna drenaža te je započeta empirijska terapija vankomicinom i meropenemom, što je dovelo do normalizacije citološkog nalaza likvora. Petnaestog dana terapije pseudomeningokela i fistula liječene su drenažom i epiduralnim blood patch postupkom. Sedamnaestog dana, zbog kliničkog pogoršanja i pleocitoze, terapija je promijenjena u cefepim i linezolid, a 24. dana na ceftazidim-avibaktam i linezolid nakon izolacije multirezistentne bakterije *Klebsiella pneumoniae* OXA-48 iz likvora. Kolistin je uveden trideset i petog dana zbog febriliteta i povišenih upalnih parametara. Učinjen je još jedan operacijski zahvat pseudomeningokele. Od pedeset-trećeg dana nadalje meningitis je liječen ceftazidim-avibaktamom i kolistinom što je dovelo do kliničkog poboljšanja.

Pacijent je otpušten nakon 69 dana hospitalizacije s parezom lijeve ruke te planiranim neurokirurškim kontrolama.

Zaključak: Ovaj slučaj ističe rizik razvoja teških infektivnih komplikacija nakon cervikalne traume te naglašava važnost pravovremene dijagnoze, multidisciplinarnog pristupa, neurokirurške suradnje i ciljane antimikrobne terapije.

Ključne riječi: epiduralni blood patch; *Klebsiella pneumoniae*; likvoreja; meningitis

Najbolja oralna prezentacija.

NeuRi
Student Congress
of Neuroscience